

LA LLUFA

I DE QUÈ SERVEIX BAIXAR-SE ELS PANTALONS?

El 25% dels atacs a periodistes provenen de la policia

El clergat renúncia al sexe, el banquer a l'enriquiment, els polítics a la corrupció i els periodistes renunciem a la veritat. No tota, és clar, però si a una bona part. Va amb l'ofici. Per cada quinquenni ens deixen dir una veritat. La resta de temps som la veu de l'amo. De què, sinó, aquests articles serien anònims?

I malgrat tot, malgrat les notícies que no publiques, malgrat l'emprenyament que t'empasses cada nit sortint de la redacció, malgrat sentir-te un cuc que s'encongeix de por, la policia no ens estima. No hi ha dret.

Els grans farsants del món tenen el seu públic. Són reconeguts i estimats per alguna part de la societat. Si mates, els que maten t'aprecien, si violes els violadors et valoren, si menteixes els mentiders et reconeixen, però si ets periodista, els lectors t'acusen de callar i la policia de parlar massa. On anirem a parar?

Hi ha una solució, naturalment, deixar la feina i fer-te traficant. Segur que tens el teu públic. Com a mínim a dins del cos dels Mossos trobaràs partidaris. Però el problema, periodistes apart, també és de la policia.

Que un cos armat fins les dents decideixi des de despatxos clandestins tota una trama per amenaçar als periodistes es perquè es senten amenaçats. Però de què. Per què?

No imagino a un individu de gimnàs i missa diària, tenir por d'un pobre periodista ni molt menys d'un simple article, unes paraules. Aleshores per què ataquen la informació?

Què representa per la Policia la llibertat, que vol dir per ells? Han esborrat del seu diccionari el mot llibertat? Creuen que la veritat està només de part dels qui paguen la nòmina? Obeeixen ordres? Sigui com sigui, LLUFA.

#ProuAgressionsPeriodistes

